

[Prieme.]

givne Foranledning henstille til Finansministeren at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. Som jeg har paavist, er der økonomisk ikke nogen Hindring derfor, og jeg tror, jeg tør sige, at alle i Udvalget repræsenterede Partier staar bag dette Ønske.

Til Slut vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om vor Samhandel med fremmede Lande, og jeg vil begynde med at takke den højtærede Udenrigsminister, fordi han gav Tinget en Fremstilling af, hvorledes dette Forhold efter Ministerens Opfattelse stort set ligger. Jeg kan dog ikke paa alle Omraader dele de Synspunkter, som Ministeren fremsatte. Jeg har tidligere her i Tinget haft Lejlighed til over for Udenrigsministeren at klarlægge, at der inden for Importhandelen var fremkommet Klager over de Priser, man fra tysk Side beregnede for Varer, der skulde importeres her til Danmark, navnlig Klager over, at man for en Række Varers Vedkommende forlangte en højere Pris end den, man forlanger for Levering af de samme Varer f. Eks. til Sverige. Det er mig ikke ubekendt, at man har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal i Udenrigsministeriet og maaske ogsaa i det nedsatte Regeringsudvalg, men det er jo ret længe siden, at disse Spørgsmaal blev fremdraget, og der er saa vidt mig bekendt ikke hidtil, maaske bortset fra et ganske enkelt Tilfælde, opnaaet nævneværdige Resultater. Jeg vil derfor aføske Udenrigsministeren en Udtalelse om, hvorvidt Ministeren kan give en nærmere Redegørelse for de Forhandlinger, der føres herom. Under Hensyn til alle de Forhandlinger, der har været ført paa det ene og det andet Omraade, synes jeg, at man ogsaa fra tysk Side burde være interesseret i, at Importørerne herhjemme ikke med Rette kunde beklage sig over, at de Priser, de maa betale for en Række Importvarer, er højere end de Priser, som man f. Eks., som jeg nævnte, maa betale i Sverige.

Ministeren fremsatte ogsaa en Række Bemærkninger om de Indkøb, der sker her i Landet af den tyske Værnemagt, men jeg maa sige, at den, der beskæftiger sig med Spørgsmaalet i Detailler, ikke kan dele den højtærede Udenrigsministers Synspunkter. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, hvorledes det egentlig forholder sig med de store Ordre, der er afgivet til industrielle Foretagender her i Landet. Der har jo f. Eks. i den senere Tid været Rygter fremme om, at det ikke vilde være utænkeligt, at vi her i Landet kunde

komme ud for at skulle rationere Fodtøj, og jeg vil da spørge Ministeren, om han mener, at der er tilstrækkeligt af Raavarer her i Danmark til, at vi kan paatage os saa store Leverancer, som man har paataget sig over for den tyske Værnemagt.

Jeg vil samtidig gerne spørge Ministeren, om Beløbene for de Ordre, som Værnemagten paa forskellige industrielle Omraader har afgivet, senere kommer til at figurere paa Værnemagtens Konto i Nationalbanken eller paa Clearing-Kontoen mellem Danmark og Tyskland.

Jeg vil i denne Forbindelse anbefale, at man ogsaa offentliggjorde Beløbet paa Værnemagtens Konto. Jeg tror ikke, at nogen er tjent med, at man ikke offentliggør dette Beløb. Det giver Anledning til mangehaande upaalidelige Rygter om, at dette Beløb er langt større, end det i Virkeligheden er. Jeg kan heller ikke tænke mig, at man fra tysk Side kan være interesseret heri, tværtimod vil jeg mene, at man fra tysk Side lige saa vel som fra dansk Side maa være interesseret i, at Befolkningen paa dette Omraade, som paa alle andre Omraader, holdes saa nøje underrettet som muligt.

Til Slut vil jeg henstille til Udenrigsministeren, at Vareudvekslingsaftaler med en Række neutrale Lande, Sverige, Finland, Schweiz, og for saa vidt ogsaa med Italien og en Række andre Lande søges afsluttet efter et nyt Princip, saaledes at man fastlægger visse Grundkontingenter, men samtidig opretter visse Tillægskontingenter, som der senere hen kan aftages visse Varer for, Varer, som det, efterhaanden som Perioden — enten det nu drejer sig om et helt eller et halvt Aar — skrider frem, viser sig, at Landet har mest Brug for. Vi staar Gang paa Gang over for den kedelige Kendsgerning, at de Aftaler, der træffes med saadanne Lande, er alt for lidet omfattende. Jeg maa maaske ogsaa sige, at vi er af den Opfattelse, at man i Udenrigsministeriet i for høj Grad interesserer sig for de store Varer, medens man interesserer sig for lidt for de smaa Varer, som ofte giver en meget stor Beskæftigelse her i Landet, og det vilde være af overordentlig stor Betydning for vor Industri og Produktion at kunne komme af med flere af disse Varer.

Jeg tror, som sagt, man vilde lette Samhandelen mellem alle disse Lande og Danmark ganske betydeligt, hvis man kunde imødekomme det Ønske, som jeg ved er meget fremme i Erhvervskredse: at man foruden det fastlagte Hovedkontingent samtidig afsatte et Tillægskontingent, saaledes